

Arrest

nr. 231 657 van 22 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 22 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 november 2019.

Gelet op de beschikking van 10 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de

Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3.1. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.2. Het is in dit geval duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Albanië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in zijn hoofd geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks zijn afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch verzoeker onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken en vergoelijken van enkele van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

5. Verzoeker stelt dat: “Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met de jeugdige leeftijd van verzoekende partij noch met de trauma's die zij heeft opgelopen door de gebeurtenissen in haar

land van herkomst.” De Raad kan verzoeker niet volgen in zijn voorgaand betoog en wijst dienaangaande naar de volgende vaststellingen uit de bestreden beslissing: “Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal

steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpcedure, werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen, en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Wat betreft de opmerkingen van uw advocaat en voogd die aankaarten dat u nachtmerries heeft en uw problemen opnieuw beleeft waardoor u in België een psycholoog raadpleegt (CGVS, p. 15, p.17) dient vastgesteld te worden dat u geen enkel objectief bewijs heeft waaruit blijkt dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen. U legt enkel een afspraakkaartje van de psycholoog neer. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Wat betreft de opmerkingen van uw voogd en uw advocaat in verband met uw emotionele toestand, verwerkingsmoeilijkheden en nachtmerries waarvoor u in België een psycholoog consulteert en waarvan u de afspraakkaartjes neerlegde (CGVS, p. 17), kan nog worden toegevoegd dat psychische problemen op zich en het feit dat u wordt behandeld geen uitsluitel geven over de ware oorzaak van uw gezondheidsproblemen. Uit uw verklaringen blijkt dat psychologische hulp voor u in Albanië nooit ter sprake is gekomen (CGVS, p. 14-15). Dit sluit echter niet uit dat u bij een terugkeer geen beroep zou kunnen doen op dergelijke bijstand in uw land van herkomst."

Met zijn betoog dat: "Verwerende partij verwijt verzoekende partij tevens dat de inhoud van de klacht niet overeen zou stemmen het haar relaas op het CGVS.

Zoals verzoekende partij verklaarde op het gehoor, werd zij voor de klacht vergezeld door haar vader, die het woord ook voerde, gezien zij minderjarig is. Haar vader heeft bepaalde zaken verklaard bij de politie tijdens de klacht. Dat het niet helemaal overeenstemt met hetgeen verzoekende partij vertelde, hoeft dan ook niet te verbazen.", weerlegt noch ontkracht verzoeker de vaststellingen uit de bestreden beslissing dienaangaande: "Verder zijn er nog tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en het door u neergelegde attest van de politie, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog meer onder druk komt te staan. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijke onderhoud te vermoeden dat aangezien u nooit andere problemen had gekend de aanval van uw onbekende belagers te maken heeft met de drugspercelen die u en uw vrienden enkele dagen eerder hadden gezien en gemeld bij de politie (CGVS, p. 9-10 en 13). U verklaarde over het incident op 27 oktober 2017 dat uw belagers uw naam vroegen en bevestiging vroegen of uw vader politieagent was. U beweerde ook dat u nooit ten gevolge van het beroep van uw vader (politieagent bij de douane) problemen of bedreigingen te hebben gekend (CGVS, p. 5, p. 8-9, p. 14). Uit het door u neergelegde attest van de politie blijkt daarentegen dat uw belagers u hadden gevraagd waar uw vader zich bevindt omdat uw vader hen het leven moeilijk had gemaakt en u hiervoor moet boeten. Volgens het attest verklaarde u eveneens vaak bedreigingen te hebben gehad vanwege uw vader die als politieagent werkt. Dit zijn ernstige tegenstrijdigheden over de motieven van het beweerde incident op 27 oktober 2017. U had geen afdoende uitleg voor deze duidelijke incoherenties. U kon enkel opperen dat uw belagers misschien dachten dat u over de drugspercelen met uw vader had gepraat en uw vader dit aan de politie had doorgegeven (CGVS, p. 15). Voor de tegenstrijdigheid in verband met bedreigingen aan uw adres wegens uw vaders werk als politieagent, had u geen enkele uitleg (CGVS, p. 15). Opvallend is verder dat uw vader, als politieagent, de politie niet op de hoogte heeft gebracht van uw verdere problemen na 27 oktober 2017. U kon hier geen verklaringen voor geven (CGVS, p. 12-13)." De Raad wijst er nog op dat de verantwoordelijkheid bij verzoeker zelf ligt om de concrete/correcte inhoud te kennen omtrent zijn voorgelegde documenten.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn

visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 4 november 2019, legt verzoekende partij een aanvullende nota neer en stelt zij dat zij heel veel vrees heeft om terug te keren en ook geen bescherming kan krijgen van de Albanese autoriteiten. Op de opmerking dat haar vader bij de politie werkt, antwoordt verzoekende partij dat deze bij de douane werkt. Verzoekende partij benadrukt dat uit de stukken die zij neerlegt duidelijk blijkt dat zij geen bescherming kan krijgen, er geen gevolg gegeven wordt aan de klacht en de bescherming niet efficiënt is. Verzoekende partij beaamt dat de andere kinderen bij de familie wonen en stelt dat zij altijd moeten begeleid worden wanneer zij naar school gaan. Verzoekende partij beaamt dat zij de oudste zoon is en 17 jaar oud is.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat, gelet op de verschillende concrete vaststellingen in de bestreden beslissing die door verzoekende partij op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, aan de door verzoekende partij ingeroepen problemen en vrees geen geloof kan worden gehecht. Het louter volharden in haar vrees, zoals verzoekende partij ter zitting en eerder in het verzoekschrift, volstaat allerminst om de geloofwaardigheid hiervan te herstellen. Zij werpt hiermee immers niet in het minst een ander licht op hetgeen de commissaris-generaal op goede grond tot de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas deed besluiten.

Waar verzoekende partij met haar verwijzing naar de stukken die zij neerlegt, doelt op het attest van de politie d.d. 16 november 2017 dat zij eerder bijbracht, laat zij geheel na afbreuk te doen aan hetgeen met betrekking tot dit stuk in de beschikking van 4 november 2019 werd opgemerkt, met name:

“Met zijn betoog dat: “Verwerende partij verwijt verzoekende partij tevens dat de inhoud van de klacht niet overeen zou stemmen met haar relaas op het CGVS. Zoals verzoekende partij verklaarde op het gehoor, werd zij voor de klacht vergezeld door haar vader, die het woord ook voerde, gezien zij minderjarig is. Haar vader heeft bepaalde zaken verklaard bij de politie tijdens de klacht. Dat het niet helemaal overeenstemt met hetgeen verzoekende partij vertelde, hoeft dan ook niet te verbazen.”, weerlegt noch ontkracht verzoeker de vaststellingen uit de bestreden beslissing dienaangaande: “Verder zijn er nog tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en het door u neergelegde attest van de politie, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog meer onder druk komt te staan. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijke onderhoud te vermoeden dat aangezien u nooit andere problemen had gekend de aanval van uw onbekende belagers te maken heeft met de drugspercelen die u en uw vrienden

enkele dagen eerder hadden gezien en gemeld bij de politie (CGVS, p. 9-10 en 13). U verklaarde over het incident op 27 oktober 2017 dat uw belagers uw naam vroegen en bevestiging vroegen of uw vader politieagent was. U beweerde ook dat u nooit ten gevolge van het beroep van uw vader (politieagent bij de douane) problemen of bedreigingen te hebben gekend (CGVS, p. 5, p. 8-9, p. 14). Uit het door u neergelegde attest van de politie blijkt daarentegen dat uw belagers u hadden gevraagd waar uw vader zich bevindt omdat uw vader hen het leven moeilijk had gemaakt en u hiervoor moet boeten. Volgens het attest verklaarde u eveneens vaak bedreigingen te hebben gehad vanwege uw vader die als politieagent werkt. Dit zijn ernstige tegenstrijdigheden over de motieven van het beweerde incident op 27 oktober 2017. U had geen afdoende uitleg voor deze duidelijke incoherenties. U kon enkel opperen dat uw belagers misschien dachten dat u over de drugspercelen met uw vader had gepraat en uw vader dit aan de politie had doorgegeven (CGVS, p. 15). Voor de tegenstrijdigheid in verband met bedreigingen aan uw adres wegens uw vaders werk als politieagent, had u geen enkele uitleg (CGVS, p. 15). Opvallend is verder dat uw vader, als politieagent, de politie niet op de hoogte heeft gebracht van uw verdere problemen na 27 oktober 2017. U kon hier geen verklaringen voor geven (CGVS, p. 12-13).” De Raad wijst er nog op dat de verantwoordelijkheid bij verzoeker zelf ligt om de concrete/correcte inhoud te kennen omtrent zijn voorgelegde documenten.”

Wat het door verzoekende partij ter zitting per aanvullende nota bijgebrachte attest van 18 november 2019 betreft, blijkt de bijgevoegde vertaling afkomstig van het politiecommissariaat van Tropojë, stelt de Raad vast dat, daargelaten dat de bijgevoegde vertaling niet voor eensluidend is verklaard zoals voorgeschreven in artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, het document geen origineel, doch slechts een kopie betreft, een fotokopie die bovendien van zeer slechte kwaliteit is en niet of nauwelijks leesbaar. Aan gemakkelijk door knip-en plakwerk te manipuleren fotokopieën, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan gelet op hun eenvoudig na te maken en fabriceren karakter, wordt evenwel geen bewijswaarde gehecht (cf. RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135). Dit stuk vormt derhalve geenszins een begin van bewijs van de door verzoekende partij voorgehouden en in het attest vermelde problemen en vrees en vermag dan ook geenszins de geloofwaardigheid ervan ook maar enigszins te herstellen. De Raad stipt ook aan dat het louter bij de politie aangeven van bepaalde feiten *an sich* geen bewijs vormt van de waarachtigheid ervan.

Overigens, stemt de opmerking van verzoekende partij haar moeder in het betreffende attest dat haar echtgenoot, oftewel de vader van verzoekende partij, als politieagent op het betreffende politiecommissariaat van Tropojë werkt ook niet overeen met verzoekende partij haar verklaring dat haar vader als politieagent bij de douane aan de grens werkt. Voorts vindt, zo merkt de Raad ten overvloede op, in weerwil van wat verzoekende partij voorhoudt, haar argumentatie ter terechtzitting dat zij geen bescherming kan krijgen van de Albanese autoriteiten, dat er geen gevolg gegeven wordt aan de klacht en dat de bescherming niet efficiënt is, geen steun in het betreffende ter zitting bijgebrachte politieattest van 18 november 2019. Immers, blijkt de bijgevoegde vertaling zou daarentegen naar aanleiding van het door verzoekende partij haar moeder bij de politie aangeklaagde incident een dossier zijn geopend, werd nadien een onderzoek gestart en zou dit nadien voor verder onderzoek naar de onderzoeksrechter van Tropojë zijn verstuurd. Ook dit attest van de politie stemt aldus, net als enkele eerder door verzoekende partij bijgebrachte documenten zoals haar schooldiploma en het attest van de politie van 16 november 2017, niet overeen met, doch is tegenstrijdig aan verzoekende partij haar verklaringen.

Zelfs al zou alsnog geloof worden gehecht aan het door verzoekende partij uiteengezette relaas, *quod non in casu*, maakt zij niet in het minst *in concreto* aannemelijk dat het haar dienaangaande, of bij eventuele problemen in de toekomst, aan nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten ontbreekt. In dit verband dient te worden beklemtoond dat blijkt verzoekende partij haar verklaringen haar vader bij de douane werkt. Niettemin zou deze, zo verklaarde verzoekende partij eerder, geheel hebben nagelaten om de politie op de hoogte te brengen van verzoekende partij haar problemen na het beweerde incident op 27 oktober 2017, hetgeen zoals de commissaris-generaal pertinent opmerkte zeer opvallend is en waarvoor verzoekende partij geen afdoende verklaring kon geven (administratief dossier stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud van 2 mei 2019, p. 12 en 13). De Raad gaat er dan ook van uit dat het ter terechtzitting neergelegde stuk eerder een reactie is op de vaststelling dat verzoekende partij verklaarde dat haar vader nagelaten had om een klacht neer te leggen.

Voor het overige beaamt verzoekende partij dat zij 17 jaar en de oudste zoon is en dat de andere kinderen bij de familie wonen en stelt zij dat deze altijd begeleid moeten worden wanneer zij naar school gaan, zonder dat zij evenwel voorts concreet ingaat op en daadwerkelijk concrete en valabele opmerkingen met betrekking tot de beschikking van 4 november 2019 formuleert. Ze brengt geen

valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS